

INTERVIU

1. Cum ați ajuns să lucrați în industria de pielărie?

Bunicul meu avea un atelier de tăbăcărie. Mergeam des în vizită la el. Vedeam și asistam la diverse operații de prelucrare, mai făceam și câte ceva acolo. Așa a devenit pentru mine tăbăcăria ceva cunoscut, zi cu zi, an cu an. Fecventam liceul economic, secția contabilitate și statistică. Din clasa a zecea, am început să fac practică la firma de tăbăcărie a unchiului meu. Cu acest prilej, am pornit să desfășor și o muncă practică de tăbăcar pentru care eram plătit. Nevoile financiare ale familiei m-au obligat să lucrez și în vacanțe. La terminarea liceului, știam și tăbăcărie. Lucram într-o afacere de familie, unchiul meu avea nevoie și încredere în mine. Mama activa și ea la firmă. Am văzut în tăbăcărie un viitor pentru mine. În aceste condiții, după bacalaureat și 2 ani de școală postliceală, pentru a nu fi muncitor necalificat, am decis să continui cu tăbăcăria. Astfel, din 1993 am devenit lucrător tăbăcar.

2. Care este ocupația pe care o desfășurați în industria de pielărie?

Totalitatea operațiilor chimice și mecanice. Achiziția de materii prime.

3. Ce calificare sau pregătire ați urmat pentru a vă angaja în tăbăcărie?

Calificarea la locul de muncă.

4. Ce apreciați cel mai mult în profesia dumneavoastră?

- rezultatul muncii: un obiect de artă, ce pleacă de la o materie primă cu aspect dezagreabil;
- faptul că învăț permanent;
- faptul că lucrez într-o afacere de familie, unde lucrurile se bazează pe armonie.

ADA LASZLO

